

පියාණෙනි!

ඊ දාවල් දෙක නොබලන් නේ මා හට හැම සුවසැප දෙන් නේ මා හොඳ දරුවෙකු කරවන් නේ පියාණෙනි ඔබ බුදුවන් නේ

මා ඉල්ලන දේ ගෙන දෙන් නේ සුරතල් වදනින් සනසන් නේ මට බෝනිකකෙක් ගෙනදුන් නේ පියාණෙනි ඔබ බුදුවන් නේ

මා හඬනා කළ ලෙඩ සැදී බෙහෙත් ගේන්නට එක්කගොසින් බෙහෙත් පොවාලා නැලවුවා පියාණෙනි ඔබ බුදුවේවා!

♦ ඒ. ඒ. සමිතා දිලේරුකම් ගල්ලේල මහ විදුහල රත්නපුර Sri Lanka සමුගත් නැගණියට

සොහොන් බිම සිප හමන සුළං රළුලට එතුණ මට දැනෙයි නුඹේ සුවද දෙවිලොවින් දෝ හමන

ටජ්මහල් සේ තැනු මනා සැමරුම් නැතත් මම හැදූ මල් ගහේ මල් පිපේ නුඹේ නමින්

මිනීමල් සුවද මැද පුංචි පැණි කුරුල්ලන් ගී ගයනි නුඹේ නමින් නුඹේ තනිය මකන්නට

හිරු ද අවරට ගොසින් සඳක් අහසට ඇවිත් අර පුංචි තනිතරුව නුඹවත් ද මට සිතෙයි

♦ පුර්ණිමා ලියන්දෙනිය මහමායා බාලිකා විදුහල මහනුවර Sri Lanka

Children's Corner

Who smoked the first cigarette? ප්‍රථම සිගරට්ටුව ඉරුවේ කවුද?

The Aztecs smoked a hollow reed or cane tube stuffed with tobacco. Other natives in Mexico and parts of South America crushed tobacco leaves and rolled the shreds in maize husk. But it was the cigar, rather than the prototype of the cigarette, that the Spanish invaders brought from Mexico to Spain as a luxury for the wealthy.

Early in the 16th century beggars in Seville began to pick up discarded cigar butts and roll them in scraps of papers for smoking, thus improvising the first cigarette. By the 18th century they acquired respectability and their use spread to Italy, Portugal and later to France. During the Napoleon wars, French and British troops became familiar with them. The French named them cigarettes.

මැක්සිකෝවේ හා ලතින් ඇමරිකාවේ මිනිස්සු බටයකට දුම්කොළ ඔබා හෝ දුම්කොළ වියලී ඉරිඟු පොකුටු ඔබා හෝ දල්වා උරන්තට පුරුදුව සිටියහ. මැක්සිකෝව ආක්‍රමණයකළ ස්පාඤ්ඤ ජාතිකයන් එම පුරුදුව තම රටට ගෙන ගිය විට එවා සුබෝපෝහෝගී භාණ්ඩ සේ සැලකිණ. 16වන සියවසේ ස්පාඤ්ඤයේ හිතන්නෝ පාරේ සුරුවු කොට අනුලාගෙන එහි ඇති දුම්කොළ කොළයක ඔබා බිට්ටිය. ඒ සිගරට්ටුවේ උපකය. සිගරට්ටුව යන නම තැබුවේ ප්‍රංශයින්ය. නැපෝලියන් යුද සමයේ ප්‍රංශ සහ බ්‍රිතාන්‍ය හමුදාවන්ට සිගරට්ටු නැතුවම බැරි විය.

♦ Auntie Ramani (රමණි නැන්දා)

නුවර ඇසළ පෙරහැර

ගිය අවුරුද්දේ වගේ මේ සැරෙන් අපි නුවර පෙරහැර බලන්න යනවා. නුවර ටවුමේ සඳමලි නැන්දලාගේ සාප්පුවේ උඩ සඳ එ තලේ ඉඳලයි අපි පෙරහැර බලන්න. එතනට හරි ලස්සනට පෙරහැර පේනවා.

අලි ඇතුන් උඩට නැටුම් දකින කොට බෙර හඬ ඇහෙන කොට අපට දැනෙනෙ හරිම සතුටක්. ගොඩාක් වුවරිස්ලාන් පෙරහැර බලන්න එනවා. නුවර පෙරහැර අපේ ජාතික අබිමානයයි.

♦ නෙත්ම ශ්‍රීමත්විතාන සමුද්දේවී බාලිකා විදුහල නුගේගොඩ

කලාකරුවෙක් - හිතවතෙක් අතිශය යහපත් මිනිසෙක් අකල්හි විශෝචිය

පිටරට වෙසෙන කුඩා සිංහල සමාජයක් වන අපට මෙහි ඇත්තේ ඉතා සීමාසහිත හිතවතුන් යහළුවන් සංඛ්‍යාවකි. ඒ අය අපේ පාසැල් මිතුරන් විය හැකි ය. නැතහොත් ශ්‍රීලංකාවේදී අප හොඳින් දැන හැඳින ආශ්‍රය කළ අය වන්නට පිළිවන. නැත්නම් අප සම්බන්ධව සිටි ක්‍ෂේත්‍රයකට කිසියම් අයුරකින් සම්බන්ධව සිටි අය වන්නට හැකි ය. පසුගිය සතිවලදී ලන්ඩනයේ දී අභාවප්‍රාප්ත වූ රන්ජිත් පලන්සුරිය හිතවතාණන් එසේ මා ලංකාවේ දී දැන හැඳින ගත් ඉතා දුර්ලභ ගතයේ කළණ මිතුරෙකි. ඔහුගේ විශෝචය මට මෙන්ම ලන්ඩනයේත්, ශ්‍රීලංකාවේත් ඇසුරු කළ බොහෝ දෙනෙකු දැඩි ශෝකයට පත් කළ පුළුන්කයා විය.

පලන්සුරිය යන නම ඇසූ පමණින් කෙනෙකුගේ හිතට එන්නේ ශ්‍රීලංකාවේ සුප්‍රකට කවියෙකු වූ සු එමෙන්ම 1956 රජයේ ඇමති වරයෙකුද වූ සාගර පලන්සුරිය හෙවත් කේයස් කවිත්තයාණන්ය. රන්ජිත්, එම කිවිදුන්ගේ බාල සොහොයුරු පියදාස පලන්සුරිය ලේඛකයා ණන්ගේ එක් පුතණුවන් කෙනෙකි. කවියට සාහිත්‍යයට ලැදි පවුලක උපත ලැබීම නිසාම රන්ජිත්ගේ සිත ද සෞන්දර්යී කලාවන් වෙත සමීප වූ බවට සැක නැත.

දැන් මෙන් පරිගණක තාක්ෂණයක් නොතිබුණු ඒ අතීතයේ සිටම අසුවේ දශකයේ මුල හරිය වන තුරුම ශ්‍රීලංකාවේ පුවත් පත් සහ පොත් මුද්‍රණයේ දී පළකරන සැම ඡායාරූපයක් හා චිත්‍රයක්ම මුද්‍රණ පිටුවට ගත්තේ බ්ලොක් (Block) නමින් හඳුන්වන රීයම් තහඩුවක් මගිනි. ඒ බ්ලොක් කැපීම ඉතා වියදම අධික කාර්යයක් විය. එකල කොළඹ වූ ප්‍රධාන පෙළේ බ්ලොක් කපන සමාගමක් අයත් වූයේ පලන්සුරිය පවුලටය. 1970 දශකයේ මුල මා විසින් සංස්කරණය කරන ලද දර්ශන නම් සිතමා සඟරාව මුද්‍රණය කිරීමේ දී එසේ බ්ලොක් තනාගන්නට ගිය අවස්ථාවකදී මම මුලින්ම රන්ජිත් හඳුනාගත්තෙමි. ඒ යහළුකම ඔහු මිය යනතුරා එක් පරිදිම පැවතිණ.

වන සිරිබෝ අයියා චිත්‍රපටය නිෂ්පාදනය කළේය. එහි අධ්‍යක්ෂක මහාචාර්ය සුනිල් ආරියරත්නයි. සිංහල සිනමාවට එකතු වූ ඉතා සාර්ථක කෘතියක් වන සිරිබෝ අයියා ඒ වසරේ හොඳම චිත්‍රපටයද වෙමින් සරසවි සම්මාන හයක් ම දිනාගත්තේය.

1985 දී රන්ජිත්ට වකුගඩු ආබාධයක් වැළඳින. ඒ නිසා වකුගඩුවක් බද්ධකිරීමේ අවශ්‍යතාව විය. ඒ වසරේ ලන්ඩනයට පැමිණි ඔහුට බටහිර ලන්ඩනයේ සුප්‍රකට Royal Free රෝහලේදී එම ශල්‍යකර්මය සිදුකරන ලදී. ඒ රෝගී තත්වය වරින්වර වෙනස්වන සුළු නිසා නිසි ප්‍රතිකාර ගැනීමේ වෛද්‍ය උපදේශ මත ඔහු ලන්ඩනයේම සිටීමේ අවශ්‍යතාව මතු විය. ඒ අනුව රන්ජිත් තම බිරිඳ සහ දරුවන්ද සමග බටහිර ලන්ඩනයේ පියකරු පෙදෙසක බාසයට හුරු විය.

ලන්ඩනයේ වෙසෙන නමුදු ඔහු හදවතින් මුළුමනින්ම ජීවත්වූයේ ලංකාවේය. තමා දන්නා හඳුනා සිතමා නාට්‍ය සංගීත හා සාහිත්‍ය ක්‍ෂේත්‍රයන්හි කලාකරු වන් හිතවතුන් ගැන නිතර විමසමින් ඔවුන්ට දුරකථනයෙන් අමතමින් ඔවුන් ලන්ඩනයට පැමිණියේ නම් කෙසේ හෝ මුණගැසෙමින් දැක්වූ උනන්දුව අප දැක ඇත. එසේම දේශප්‍රේමියෙකු වූ හෙතෙමේ ශ්‍රීලංකාවේ දේශපාලන තත්වය ගැන දැඩි උනන්දුවකින් සිටියේය.

මෙම ලංකාවිත්ති පුවත් පතේ පාඨකයෙකු මෙන්ම එයට ලැදි සහභාගියෙකු ලෙසද ඔහු පත්‍රයේ සුබසිද්ධිය අවංකවම ප්‍රාර්ථනා කළේය. නිතර දුරකථනයෙන් මා ඇමතු ඔහු පත්‍රයේ පළවන ලිපි,

රන්ජිත් පලන්සුරිය මහතා

විශේෂාංග හා පද්‍ය ගැන කතා කළේ ඒ පිළිබඳ පැහැදීමෙනි. ලංකාවිත්ති අතට එනතුරා මගබලා සිටින වගද ඔහු නිතර මට කියා ඇත.

සියල්ල මධ්‍යස්ථ සිතින් ඉසිලූ ඔහු ඉතා කරුණා වන්ත මෙන්ම කෙනෙකුගේ හිත රිදෙන්නට වචනයක් හෝ කතා නොකරන, අනුන්ගේ වැරදි නොසොයන උදව් උපකාරයක් කරන්නට මැලි නොවන තමන්ගේ පාඩුවේ ජීවත්වූ කෙනෙකි. එවැනි අය සමාජයේ තවත් නැතැයි

සිතෙන තරමට ගුණගරුක පුද්ගලයෙකු වූයේය. තවත් එක් දෙයක් මෙහිදී මතකකිරීම වැදගත්ය. එනම් ඔහු වැනිම වූ ඔහුගේ පවුලේ අය ගැනය. රන්ජිත්ගේ ආදරණීය බිරිඳ නාලිනී සුප්‍රකට කොළඹ යුගයේ කවියෙකු වූ විල්සන් හැගොඩ මහතාගේ දියණියකි. ඇය ඉතා කරුණාවන්තය. සිය සැමියාගේ සියළු කටයුතු නොපිරිහෙලා ඉටු වූයේ ඇ අතිනි. රන්ජිත් හා නාලිනී එකිනෙකා කෙරෙහි සෙනෙහෙන් බැඳුණු පෙම්වත් යුවලක් වූහ. ඔවුන්ගේ දියණියන් දෙදෙන හා පුතා ද විනිතව හැදුණු වැඩුණු දේමාපියන්ට ඉතා කිකරු ශිෂ්ට සම්පන්න දරුවෝ වෙති. එසේම ඒ පවුලට එක්වූ බැනාවරුන් දෙදෙනද ඒ හා සමානය. හැම අතින්ම යහපත් එවැනි පවුලක් මේ වර්තමාන සමාජයේ අපට හමුවන්නේ ඉතා කලාතුරකිනි.

රන්ජිත් මිය යන විට ඔහුගේ වයස හැට හතරකි. ඔහු තව බොහෝ කලක් ජීවත්විය යුතු කෙනෙකි. එහෙත් ලෙඩ රෝග එයට ඉඩ නොදුන්නේය. ඔහු අසනීපව රෝහල් ගතවූ බව ඇසූ විට මා පුදුම වූයේ ඊට සහියකට පමණ පෙර මා ඔහුට දුරකථනයෙන් කතා කළ නිසාය. ඒදින ද බොහෝ වේලාවක් සුපුරුදු ලෙස ලංකාවේ තොරතුරු හා අප දන්නා කලා ලෝකයේ හිතවතුන් ගැනද අපි දෙසුවෙමු.

කෙනෙකු වසර සියක් ජීවත් විය හැකිය. තවත් කෙනෙකු ඊට වඩා අඩු අවුරුදු ගණනක් ජීවත් විය හැකිය. එහෙත් ජීවිතයක අගය මැනෙන්නේ ජීවත්ව සිටි අවුරුදු ගණන අනුව නොව ඒ සිටි කාලය තුළ කොතරම් යහපත්ව, ගුණගරුකව, සමාජයට හිතකරව ජීවත් වූවා ද යන්න මතය. ඒ නයින් රන්ජිත් පලන්සුරිය හිතවතාණන්ගේ දිවිය හැම අතින්ම සම්පූර්ණ කිසිවෙකුට දොසක් කිව නොහැකි ජීවිතයකි.

මේ සටහන මා ලියන්නේ මා මෙන්ම ඔබට ලැදි තවත් හිතවතුන් රැසක් වෙනුවෙනි. ඔබගේ හදිසි අභාවය ගැන අපි දැඩියේ දුක්වෙමු. ඔබ වැනි හිතවතෙකුගේ එක වචනයක් වුවද අපේ සිතට මහත් සහනයකි. ඔබ වැනි අය අපට හැමතැනම හමුනොවේ. හිතාදර රන්ජිත්, මේ සඳර ගමනේ ඔබ අපට යළිත් හමුවේවායි පතමු.

♦ දයා ආනන්ද

Srilanka Information Site ශ්‍රී ලංකා තොරතුරු අඩවිය www.srilankans.com

BOC Bank of Ceylon logo and advertisement for NRFC (National Rural Finance Corporation) with contact details for London office.